

‘Propaganda van Greenpeace is onze officiële staatsvisie geworden’

Posted on 13 april 2022 by Syp Wynia

Er is een brede coalitie van partijen, bedrijven en instanties die dicteert dat Nederland klimaatkoploper moet zijn en dat ‘biodiversiteit’ leidend is. Dat zijn nooit verkiezingsthema’s geweest, maar het is mede via het onderwijs en de media sluipenderwijs de ‘staatsvisie’ geworden. ‘Terwijl het begon als propaganda van Greenpeace en consorten’.

Dat zegt wetenschapsjournalist **Arnout Jaspers** in gesprek met **Syp Wynia** voor **Wynia’s Week TV (WWTV)**. Hun videogesprek is ook als **podcast** te beluisteren.

‘Duurzaamheidsridders’ zoals Jaspers ze noemt, ‘willen de wereld houden zoals die is – en liever nog zoals die een halve eeuw geleden was’. ‘De fanatiekste zouden zelfs terug willen naar de steentijd en zouden het liefst alle vooruitgang in de landbouw ongedaan willen maken.’

‘Windmolens en zonnepanelen zijn uitontwikkeld’

Jaspers signaleert dat de duurzaamheidsdenkers vaak weinig op hebben met techniek die kan helpen de opwarming van de aarde in te perken. ‘Eigenlijk vinden ze alleen windmolens, zonnepanelen en waterstof goed. Verder is alles taboe, zoals ook kernenergie. Maar zonnepanelen vormen een uitontwikkelde technologie, daar moet je geen wonderen meer van verwachten. Windmolens, idem dito. Die kun je wel hoger maken, maar dat levert ook weinig extra op. En zowel zonnepanelen als windmolens eisen veel ruimte. Het is oppervlaktetechnologie.’

Jaspers: ‘We hebben daar als dichtst bevolkte land van Europa pech mee, want geen land heeft zo weinig ruimte als Nederland voor techniek die zoveel ruimte in beslag neemt als zonnepanelen en windmolens. Dan hebben we wel weer mazzel dat we een behoorlijk stuk van de Noordzee hebben.’

De ‘groenlinkse droomwereld’ zoals Jaspers zegt wordt naar zijn zeggen weliswaar gedragen door ‘een grote coalitie van progressieve partijen en bedrijven’, maar die gaat systematisch voorbij aan de onderliggende tegengestelde belangen. ‘Die droomwereld zit vol tegenstrijdigheden’.

Jaspers noemt als voorbeeld de windmolens die een slachting aanrichten onder trekvogels. ‘Ze zullen daardoor niet meteen uitsterven, maar het is wel een aantasting van hun leefgebied’. Een ander voorbeeld: de ‘biodiversiteit’ is leidend in het Nederlandse natuurbeleid. Ook het dierenwelzijn staat voorop. Maar de consequentie van het biodiversiteitsbeleid is dat er geen stikstof mag worden uitgestoten, waardoor dieren in luchtdichte stallen worden opgesloten en nooit meer daglicht zien.’

‘Het goede doen’

De heersende gedachte in de groenlinkse droomwereld, zo signaleert Arnout Jaspers, is dat als iedereen maar het goede doet, dat alles dan vanzelf goed komt. ‘Belangentegenstellingen worden ontkend. Er wordt gedaan of alles win-win is. Maar zo is het natuurlijk niet. Je kunt niet alles tegelijk. Je kunt als Nederland niet mensen uit de hele wereld opnemen en mede daardoor in acht jaar een miljoen huizen moeten bouwen, tegelijk een land met veel stikstofvrije natuur zijn en ook nog eens klimaatkoploper willen zijn. Dat gaat allemaal niet samen.’

Het kabinet RutteVier heeft naast de ambitie om klimaatkoploper te zijn, de ambitie om de uitstoot van stikstof in de buurt van natuurgebieden drastisch te reduceren, om zo de biodiversiteit te dienen. Voor het klimaat is 35 miljard uitgetrokken, voor het opkopen van boerderijen 25 miljard.

Hoezo 'biodiversiteit'?

Maar wat is dat eigenlijk, biodiversiteit? Jaspers: 'De eco-lobby in Nederland wil natuur die niet tegen voedsel kan. Stikstofverbindingen zijn voedingsstoffen voor planten, maar ecologen willen voedingsarme natuur, zoals in duinen en heide. Daar komen wel andere soorten voor dan in voedselrijk gebied, maar arme natuur betekent qua hoeveelheid bomen en planten en aantallen dieren: minder natuur. In die kleine postzegel die Nederland is, willen ze dus én natuur die van veel voedsel houdt én natuur die van weinig voedsel houdt, omdat je dan opgeteld meer soorten planten en dieren hebt.'

Die hele benadering is door en door kunstmatig, en heeft weinig meer met 'natuur' te maken. Wat ook blijkt uit hoe de ene exotische soort (zoals de wolf) door de eco-lobby wordt vertroeteld, en de andere (de wasbeer) van de eco-lobby moet worden uitgeroeid.

Jaspers noemt wat we doen in Nederland 'industrieel tuinieren'. 'En dat wordt allemaal gedicteerd door een netwerk van ecologen die elkaar allemaal kennen, van de studie van 30 jaar geleden, van hun werk. De gangbare opvatting waarin ze opgroeiden was: industrie is slecht en landbouw is slecht. Die doctrine heeft zich verspreid over het land en wordt iedereen met de paplepel ingegoten. Het is de visie van het Nederlandse establishment geworden. Maar zoiets als de biodiversiteit en het stikstofbeleid is nooit aan de kiezer voorgelegd: is dat wat we willen, voedselarme natuur?'

Zo is in de loop van een halve eeuw, stelt Arnout Jaspers, de 'propaganda van Greenpeace en consorten' dominant geworden. Media checken de deugdelijkheid van overheidsbeleid bij Greenpeace en Milieudefensie, alsof zij de standaard zouden zijn. Als het klimaatbureau IPCC met een nieuw rapport komt is wat het KNMI er uithaalt leidend. Via lespakketten op scholen worden die gedachten verder verspreid. 'Het is de officiële staatsvisie geworden en het heeft een behoorlijk dwingende invloed op hoe mensen zijn gaan denken.'

Ook in de Tweede Kamer, stelt Jaspers, wordt 'de groenlinkse droomwereld breed gedeeld'. Hij hekelt de 60 miljard die het kabinet voor klimaat en stikstof uittrekt. 'Wat een opportunisme. Om uit drukken dat je goede bedoelingen hebt zet je tientallen miljarden klaar. Maar het zijn miljarden zonder plan. Terwijl je mag hopen dat je toch eerst een plan hebt voor je ergens geld voor uittrekt. Hier gaat het net andersom. Absurd.'

'Geld op zoek naar een plan'

Dat er weinig tegengeluid komt uit het bedrijfsleven begrijpt Jaspers wel. 'Het is prijsschieten voor ondernemers, want het barst van het geld op zoek naar een plan.'

Dat mede door de Oekraïnecrisis er nu toch minder geld is dan het kabinet dacht, ziet Jaspers als een *blessing in disguise*. Het klimaat-, natuur- en energiebeleid zal op de schop moeten. Beter nu dan pas in 2030, als de wal het schip gekeerd heeft, maar de dure, onrealistische en onderling tegenstrijdige plannen al op gang zijn gekomen. 'Het probleem is niet eens dat de wetenschap niet leidend is. Was het maar het gezond verstand.'

*Het **videogesprek** van Syp Wynia met Arnout Jaspers kunt u **HIER** bekijken. De **podcast** kunt u **HIER** beluisteren. **Steunt u Wynia's Week, Wynia's Week TV en Wynia's Podcast?** Dat kan **HIER**. Hartelijk dank!*